

MANE ESPINOSA

Francesc Tusquets i Trias de Bes a les dependències de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya

ANTONI LÓPEZ TOVAR
Barcelona

En unes dependències del palauet Casades, un edifici singular seu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, s'hi reuneix periòdicament l'elit de la jurisprudència catalana. Trenta-sis homes i dones, jutges, advocats, notaris, registradors, professors... que formen l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, una institució amb 180 anys d'història dedicada a l'estudi i la investigació del dret i el foment de la cultura jurídica. Proporcionar les pautes per millorar les lleis, per adaptar la legislació a l'evolució d'una societat que sempre va per davant, i cada vegada més, és un dels seus propòsits.

Francesc Tusquets i Trias de Bes, advocat especialitzat en dret mercantil, professor de la UB i soci director del despatx Tusquets i Trias de Bes, presideix l'Acadèmia de Jurisprudència

Francesc Tusquets, president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, una institució amb més de 180 anys d'història

“Falta cultura jurídica, la gent opina sense saber-ne”

des del desembre, quan va rellevar el notari Lluís Jou. “Hem de procurar que les nostres activitats siguin més conegudes, que se sàpiga el que fem, que les nostres publicacions arribin a un públic més ampli”, apunta com a objectius.

“Això és més necessari que mai”, subratlla. “Aquests moments, no només a Catalunya i Espanya, sinó a tot el món, són temps líquids i difícils. De la situació aparentment estable que te-

níem hem passat a una època d'incertesa, sembla que no perduri res en el temps. Constatem dia rere dia la falta de diàleg i la confrontació que hi ha a la societat. Els valors que fins fa pocs anys eren sòlids es van esvaïnt, i tenir una institució, antiga però de prestigi, un espai de reflexió i debat profund és més necessari que mai”.

Hi ha milers de professionals del Dret, milers d'estudiants, però formar part de l'Acadèmia està

reservat a les millors trajectòries. Normalment, les vacants entre els seus 36 membres es produeixen per defunció i l'entrada d'un nou acadèmic ha d'estar avalada per tres membres i acceptada per majoria absoluta. El càrrec és vitalici. La litúrgia, clàssica, preserva l'elevat nivell intel·lectual d'una institució que pretén projectar-se a la societat. Per exemple, abordant temes d'actualitat a través de sessions obertes a càrrec de reconeguts especia-

listes de fora de Catalunya.

El pròxim tema en perspectiva versarà sobre la clàusula *rebus sic stantibus*, que permet la revisió de les obligacions i contractes (per exemple, lloguers) quan, per circumstàncies sobrevingudes, com la pandèmia, s'ha trencat l'equilibri econòmic del contracte i a una de les parts li resulta impossible o molt complicat el seu compliment.

Un tema de candent actualitat en una societat que, lamentable-

“Tenir una institució que es dedica a la reflexió i el debat profunds és més necessari que mai”

ment, brilla per la seva absència de cultura jurídica, segons Tusquets. “El dret és una ciència que cal conèixer, estudiar i practicar. És el que permet les relacions entre les persones, les institucions o els estats. La finalitat del dret és la convivència. Amb més formació jurídica i millor compliment de les lleis hi hauria una societat més estable i consistent”, reflexiona.

En un país en què qualsevol aficionat al futbol creu que té més coneixements que un entrenador, en dret passa el mateix en determinats àmbits. “Escoltes un debat o una tertúlia i de vegades s'hi diuen coses que no tenen cap suport científic ni s'assemblen en res a la realitat. Sembla que de qüestions jurídiques tothom en pot opinar. Pot, però amb coneixement de causa, no. Com a anècdota, una de les acadèmiques que han entrat (la institució ha registrat quatre baixes per defunció l'últim any) em va comentar: ‘Per fi podré parlar de dret amb gent que en sap’. Fora d'aquí, la gent opina sense saber-ne”.

Aquest desconeixement pot influir en l'excessiva judicialització de tot, apunta Tusquets: “El dret hi és per resoldre problemes, no per crear-los. És molt probable que alguns dels conflictes que s'han produït hagin estat conseqüència d'una mala formació jurídica. S'ha anat als tribunals perquè no s'han fet bé les coses. La falta de cultura jurídica inclou molts àmbits”.